

gaa væk, ligesom man ogsaa den Gang havde den Mening, at Farmaceuterne nærmest skulde henvises til den nye polytekniske Læreanstalt. Da vi besaa det Lokale, blev der spurgt angaaende Auditoriet: Hvor Mange undervises der her ad Gangen? Man var saa snild den Gang ikke at spare med noget Tal; man tog en Liste og lagde den for os og sagde: Der kan De se, hvor Mange der ere tegnede. Og der var ganske vist tegnet ca. 250, og nu veed man, at dette Auditorium kan ikke rumme mere end 150; altsaa maa man strax sige: Der kan man se, det er vel lidt. Men det er en bekendt Sag i den akademiske Verden, at ikke alle de, der lade sig tegne paa denne Liste, møde, og selv om de møde de første Par Gange, vil jeg blot bede de Herrer om at gaa op paa disse Auditorier, naar der er gaaet en 14 Dages Tid af et Semester, 3 Uger eller en Maaned, saa skulle de se, der er Rum nok. Dette med Indskrivningen er der noget Profirmaagtigt ved, det fjender Akademikerne meget godt, og de vide, at saadanne Tal ikke ere til at stole paa. Angaaende Laboratoriet siger man, at det er overfyldt. I Motiverne til Lovforslaget staar der, at der i Aar havde meldt sig 199 Studerende og Ordføreren angav Tallet til 212. Naar man saa efter Ordføreren's Udtalelser i Gaar — og jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Merke til det — veed, at der kun i dette Laboratorium kan være 65, saa vil jeg sige, at det var et saa knusende Slag, den ærede Ordfører der vendte imod mig fra sine høie Regioner, at jeg følte mig fuldstændig slaaet af det og maatte sige til den ærede Ordfører: Har han Ret i det, da har jeg Uret, og da maa jeg gaa med til Flytningen af dette Laboratorium. Men nu spørger jeg den ærede Ordfører, om han kan sige mig, hvor Mange af disse 199 eller 212, der ere Polyteknikere, og altsaa i Fremtiden udskydes? Det kan jo dog ikke gaa an, at vi gaa hen og lægge vore Beregninger efter de nuværende Forhold, da vi jo ere i Færd med at bygge en ny Bygning til Polyteknikere og til Dels til Farmaceuter. Vel, siger saa den ærede Ordfører, paa den nye polytekniske Læreanstalt kan ikke anbringes foruden Polyteknikerne mere end 30 Farmaceuter. Dertil siger jeg, at naar man har havt den Opgave, da man

byggede den polytekniske Læreanstalt, at skaffe Rum til baade Polyteknikere og Farmaceuter, saa har man jo allerede forregnet sig. Det viser ogsaa, at der er noget Upraktisk i hele Byggemaaden, naar man allerede nu ikke har Plads til det, man den Gang attraaede. Nu mener jeg, vi kunne, som jeg før udviklede, sagtens faae Farmaceuterne anbragte ved at lade dem komme op i Laboratoriet i St. Pederstræde, saafremt det kan indrettes der. Men saa er der et andet Spørgsmaal. Skal man blive ved at skaffe Plads til Alle, der melde sig? Vil det ikke være paa Tide at oplaste det Spørgsmaal: Hvormange har Landet Brug for? Er det ikke rigtigt, at vi altsaa sige: Vi skaffe Plads til dem, som Landet har Brug for, og saa faae de Andre gaa til bedre Tider (Afbrydelse af Højmark). Ja, det ærede Medlem her foran ryfter paa Hovedet, men jeg vil kun sige, at jeg tror, der er en usund Tilgang til Universitetet for Tiden. Jeg er rigtig glad ved, at Almuen begynder at sende sine dygtigste Sønner herind, og de have jo ogsaa høvedet med Være deres Plads herinde, men ved Siden deraf have vi jo den gamle Tilgang fra By og Land, den gamle faste Stot af Embedsmænds Sønner, mange Gange de rene Middelmådigheder. Nu vil man sige, at de gaa ganske vist i deres store Almindelighed til Theologien. Deri skal jeg give dem Ret, men de opfyldte alligevel Pladserne. For mig staar det saaledes, at naar vi have en saadan Plads, at der kan, hvad jeg senere skal komme til, i denne Anstalt undervises 170 — ja, jeg skal senere ved nyere Skrivelse bevise, at man endog kan sige 195 — saa mener jeg, at det er tilstrækkeligt paa dette Omraade til Landets Behov og Landets Brug. Man har tillagt Universitetet i Kiel en Videnskab, der hed Vøgn. Jeg tror ikke, at vort Universitet har den, og jeg haaber ikke, at man i mindste Maade heller skal begynde at ville ud i en saa grel Ting som Vøgn, men dertil synes jeg, der var en vis Tendents hos den ærede Ordfører i hans begejstrede Tale til at komme til det Munde. Jeg skal da tillade mig at oplyse ham om, at i Universitetets Aarbog fra 1883—84, Side 159, gives følgende Oplysninger. Det er altsaa til Sammenstilling; naar den ærede Ordfører be-